

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214221204
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1214221204.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holicekej v spore žalobcu: Slovenská technická univerzita v Bratislave, Vazovova 5, Bratislava, IČO: 00397687, zastúpeného: Krivak & Co, s.r.o., so sídlom Gajova 13, P.O.BOX 162, Bratislava, proti žalovanému: 1/ T.I.E.S., s.r.o., so sídlom Technická 5, Bratislava, IČO: 31332099, zastúpenému: Advokátska kancelária MULARČÍK A PARTNERI, s.r.o., so sídlom Nám. M. Benku 15, P.O.BOX 285, Bratislava, 2/ INSTA SK, s.r.o., so sídlom Mostová 2, Bratislava, IČO: 47609435, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24. októbra 2018, č.k. 21C/199/2014-270, takto

rozhodol:

č e n i e k á v y h o t o v e n i a : n i a (Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti p o t v r d z u j e .
Žalobca má proti žalovanému 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť vypratať nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom pre katastrálne územie U., B. H. - I.Č.. M., okres H. V., a to: stavba so súp. č. XXXXX, druh stavby 1 - Priemyselná budova, opis stavby hala 1 - stolárska dielňa, postavená na pozemku parc. č. XXXXX/XXX o výmere 1.650 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, parc. reg. "C" evidované na katastrálnej mape, stavba súp. č. XXXXX, druh stavby 1 - Priemyselná budova, opis stavby hala 2 - klamp., brúsiareň, lakovňa a sklad, postavená na pozemku parc. č. XXXXX/XXX o výmere 336 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, parc. reg. "C", evidované na katastrálnej mape, pozemok parc. č. XXXXX/XXX o výmere 1.650 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, parc. reg. "C" evidované na katastrálnej mape, pozemok parc. č. XXXXX/XXX o výmere 336 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, parc. reg. "C", evidované na katastrálnej mape, a žalobcovi priznal voči žalovaným právo na náhradu trov konania vo výške 100 %. Po právnej stránke vec posúdil podľa § 123 a § 126 ods.1 Občianskeho zákonníka, a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Konštatoval, že predmetom sporu je vypratanie nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu, ktoré užívajú žalovaní. Žalovaní namietli aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, nakoľko v konaní sp. zn. 13C/165/2012 je podaná žaloba o určenie, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po zosnulom N. R.. Žalovaní taktiež namietali nepreukázanie žalobcom, že užívajú predmetné nehnuteľnosti. Uvedené námietky nepovažoval za dôvodné vzhľadom na to, že nepoživajúcu oporu v hmotnom práve, a ani v zistenom skutkovom stave. Uviedol, že žalobca je na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom pre katastrálne územie U., B. H. - I.Č.. M.V., B. H. V. vedený ako výlučný vlastník nehnuteľností, ktoré užívajú žalovaní. Poukázal na § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam, a síce údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Do dňa vyhlásenia rozsudku v danej veci nebol preukázaný opak,

resp. nesúlady skutočnosti so stavom zapísaným na predmetnom liste vlastníctva. Keďže je žalobca výlučným vlastníkom daných nehnuteľností, argumentácia žalovaných ohľadom absencie jeho aktívnej vecnej legitímácie stráca na právnej sile. Žalobca je výlučný vlastníkom daných nehnuteľností, tento stav je dosiaľ nevyvrátený, čo vo výsledku znamená, že žalobca disponuje aktívnou vecnou legitímáciou. Daný stav nie je spôsobilý zmeniť ani konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II, sp. zn. 13C/165/2012. Predmetom tohto konania je určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohom N. R.. Takéto konanie, aj v prípade úspechu tam vedených žalobcov, nie je spôsobilé zmeniť zistený a ustálený skutkový stav v konaní sp. zn. 21C/199/2014, a to najmä s poukazom na § 217 ods. 1 C.s.p. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia a keďže žalovaní nepreukázali iný skutkový stav, nie je možné ich námietkam vyhovieť. Ďalej konštatoval, že je na ťarche žalovaných unesenie dôkazného bremena, pričom túto dôkaznú ťarchu neunesli. V prípade, ak žalobca doložil notársku zápisnicu o obhliadke nehnuteľností, zápisnicu o vykonaní prehliadky OR PZ i fotografie z týchto prehliadok, ktoré jednoznačne preukazujú užívanie nehnuteľností žalovanými, resp. ich zamestnancami, sú na rade žalovaní, aby tieto dôkazy vyvrátili. Ak teda žalobca súdu svoje tvrdenia dostatočne preukázal, tak v takejto situácii sa dôkazné bremeno presúva na druhú stranu. Neplatí, že dokazovať skutočnosti v spore je len povinnosťou žalobcu. Pokiaľ žalovaní dôvodili, že žalobca nepreukázal, že užívajú nehnuteľnosti aj k dňu posledného pojednávania, tak, ak chcú byť v konaní úspešní, musia toto tvrdenie aj podložiť. Z obsahu zápisníc o obhliadkach ako i z priložených fotografií je nad všetky pochybnosti zrejmé, že nehnuteľnosti sú žalovanými stále užívané, pričom tí túto skutočnosť žiadnym spôsobom nevyvrátili. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaní nedisponujú žiadnym právnym titulom, ktorý by ich oprávňoval k užívaniu nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu. Uvedené nehnuteľnosti síce boli predmetom nájomných vzťahov, avšak jednalo sa o úplne iné subjekty. Skutočnosť, že tieto subjekty boli podobne personálne obsadené ako žalovaní, je v danom konaní právne irelevantná. Keďže všetky tieto subjekty boli z Obchodného registra vymazané, pričom reŕazec právnych nástupcov skončil spoločnosťou Mundo, s.r.o., IČO: 35871750, ktorá bola ku dňu 17.07.2012 zrušená a dňa 31.07.2012 ex offo vymazaná bez právneho nástupcu, je dôvodný záver, že nájomné vzťahy k predmetným nehnuteľnostiam skončili, a preto neprichádza do úvahy ani aplikácia § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaní sú odlišné subjekty od predošlých zaniknutých nájomcov. Dané skutočnosti napokon ani žalovaní nerozporovali, resp. sa k nim nevyjadрили. Sám konateľ žalovaného 2/ poukázal na to, že C. H., ktorý bol mimochodom samotným prvým nájomcom v zmysle nájomnej zmluvy zo dňa 15.03.1993, ako i konateľom spoločnosti INSTA s.r.o., IČO: 35738448, v zápisnici o výsluchu uviedol, že žalovaný 1/ má záujem platiť nájom skutočnému vlastníkovi. Je tak zrejmé, čo aj sám konateľ žalovaného 2/ potvrdil, že žalovaní nedisponujú žiadnym právnym titulom, ktorý by ich oprávňoval na užívanie nehnuteľností. Keďže pre súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku, pričom žalobca je vlastníkom nehnuteľností a žalovaní nedisponujú žiadnym právnym titulom, ktorý by ich oprávňoval na užívanie nehnuteľností a po dôkladnom zvážení skutkového stavu, vyhodnotení dôkazných prostriedkov jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a na základe vyššie uvedených skutočností žalobe vyhovel a žalovaným uložil povinnosť predmetné nehnuteľnosti vypratať. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil § 255 ods. 1 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný 1/, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konania z dôvodov, že napadnutý rozsudok je nesprávny a súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne posúdil vec. Nesúhlasil, že dôkazné bremeno je výlučne v danom prípade na žalovanom, v prípade ak žalobca preukazuje skutkovú okolnosť a túto žalovaný nie je schopný účinne poprieť. Žalobca skutkové tvrdenie preukazuje listinnými dôkazmi, ktoré však sú vyhotovené v roku 2015 a 2017, a z týchto nie je možné jednoznačne určiť, že žalovaný 1/ dotknuté nehnuteľnosti v čase rozhodovania súdu prvej inštancie užíva a s poukazom na bod 8. napadnutého rozsudku nevyplýva skutočnosť, že by potvrdil užívanie dotknutých nehnuteľností v danom čase, ani v minulosti. S poukazom na tieto skutkové tvrdenia a dôkazy zo strany žalobcu na pojednávaní dňa 28.09.2018 navrhol vykonať dôkaz, výsluch štatutárneho zástupcu žalovaného 2/ V. C. H., čo súd prvej inštancie odmietol vykonať. Máme za to, že výsluch štatutárneho zástupcu žalovaného 2/ V. C. H., je dôležitý pre ustálenie skutkového stavu pre následné právne posúdenie veci dôvodnosti žaloby žalobcu. Z dôkazov a tvrdení žalobcu nie je preukázané nad všetky pochybnosti, že žalovaný 1/ v súčasnosti užíva nehnuteľnosti. Mal za to, že odôvodnenie súdu prvej inštancie, vo vzťahu k posúdeniu užívania nehnuteľností je nedostatočné a skutkové tvrdenie v čase vyhlásenia rozsudku za nepreukázané. Z týchto dôvodov je nesprávne právne posúdenie súdom prvej inštancie a nedostatočne zistený skutkový stav, na základe ktorého bol žalovaný 1/ zaviazaný vypratať predmetné nehnuteľnosti.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ poukázal na to, že predmetné nehnuteľnosti boli v čase podania žaloby ako aj vyhlásenia rozsudku užívané tretími osobami, konkrétne žalovanými, nachádzali a pohybovali sa v nich cudzie osoby, ktoré podľa ich pracovného oblečenia boli zamestnancami žalovaného 2/, tiež disponovali kľúčmi od nehnuteľnosti, boli tam uskladnené rôzne huteľné veci ako stroje, nábytok, oblečenie, motorové vozidlá, ktoré podľa označenia platili žalovaným. V čase podania žaloby ani v čase vyhlásenia rozsudku nemali žalovaní uzavretú žiadnu zmluvu, na základe ktorej by mohli dočasne užívať predmetné nehnuteľnosti. Poukázal na skutočnosti zistené ohliadkami predmetných nehnuteľností v roku 2015 ako aj v roku 2017 ohliadkou vykonanou odborom kriminálnej polície. Zápisnice z ohliadok preukazovali užívanie predmetných nehnuteľností žalovanými. Poukázal tiež na zápisnice o výsluchu svedka spísané v trestnom konaní, podľa ktorým došlo zo strany štatutárneho zástupcu žalovaných k priznaniu, že predmetné nehnuteľnosti sú užívané žalovanými. Z výsluchu štatutárneho zástupcu žalovaných; na ozrejmienie užívania predmetných nehnuteľností; považoval v tomto konaní za nadbytočný a nehospodárny. K užívaniu nehnuteľnosti žalovaným 1/ sa mohla tiež vyjadriť štatutárna zástupkyňa žalovaného 1/, ktorá sa zúčastnila pojednávania v tomto konaní. Uviedol, že žalovaný 1/ výslovne netvrdil, že uvedené nehnuteľnosti v minulosti ani v čase trvania rozsudku neužíval, prípadne, že ich riadne vypratá a vydal žalobcovi v čase po vykonaní predmetných ohliadok nehnuteľností. Žalovaný 1/ žiadnym spôsobom nerozporoval tvrdenia a dôkazy žalobcu predložené v tomto konaní, ktoré preukazovali, že žalovaní nehnuteľnosti užívali neoprávnené, nikdy nevypratali a riadne nevydali žalobcovi. Tieto skutočnosti žalovaný 1/ ani nenamietal vo svojom odvolaní. Uvedené tvrdenia sa považujú za nesporné. Z uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

4. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 1/ nie je dôvodné.

5. V preskúmvanej veci sa súd prvej inštancie zaoberal nárokom žalobcu na vypratanie nehnuteľností z hľadiska všetkých relevantných prostriedkov procesného útoku, ktorými žalobca preukazoval opodstatnenosť svojej žaloby a prostriedkov procesnej obrany, ktorými sa žalovaný 1/ bránil proti uplatňovanému nároku. Na jeho posúdenie si zadovážil potrebné dôkazy, ktoré vykonal zákonom predpísaným spôsobom a správne ich aj vyhodnotil. Jeho skutkové závery sú dostatočne podložené výsledkami vykonaného dokazovania. Ustálený skutkový stav tak umožňoval prijať spoľahlivý záver, že žalovaný užíva nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu bez právneho dôvodu.

6. Vec posúdil správne aj po právnej stránke, keď jeho právne závery vychádzajú zo správnej aplikácie ako i výkladu právnych predpisov. Odvolací súd sa s právnym záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný 1/ neunesol dôkazné bremeno, keď nevyvrátil žalobcom preukázané tvrdenie o užívaní predmetných nehnuteľností žalovanými, a to aj s právnymi dôsledkami, ktoré z neho vyvodil, stotožňuje. Žalovaný 1/ v podanom odvolaní neargumentuje skutočnosťami, ktoré by mali za následok zmenu súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu alebo jeho právneho hodnotenia, a ani takými, ktoré by nebol súd prvej inštancie uvážil, z konania pred súdom prvej inštancie iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé prívodiť iné právne posúdenie danej veci.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie je zákonom zodpovedajúcim spôsobom odôvodnený. Z odôvodnenia možno zistiť, na akých skutkových a právnych záveroch je rozhodnutie súdu prvej inštancie založené, teda je z neho zrejmé, k akým právnym záverom konajúci súd dospel a akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil. Odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je tak dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní z hľadiska správnosti zaujatých skutkových a právnych záverov, proti týmto záverom súdu prvej inštancie mohol žalovaný 1/ náležite skutkovo a právne argumentovať, a preto v tejto súvislosti bolo zachované jeho právo na spravodlivý súdny proces, nebola mu odňatá možnosť konať pred súdom len z dôvodu, že odôvodnenie rozhodnutia nezodpovedá jeho predstavám a očakávaniam, a preto žalovaným 1/ uplatnený odvolací dôvod založený na tvrdení, že odôvodnenie rozsudku je nedostatočné vo vzťahu k preukázaniu užívania nehnuteľnosti, nemôže obstáť.

8. Samotná skutočnosť, či strana konania vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného nemá priamy vplyv na jej povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a predložiť alebo označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi stranami v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti strán. Obvykle platí, že skutočnosti

navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce, sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdelovaniu. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane tej - ktorej strany treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Negatívna dôkazná teória sa uplatní vtedy, keď nie je možné neexistenciu určitej skutočnosti dokázať prostredníctvom tvrdenia iných pozitívnych skutočností, ktoré v konečnom dôsledku vedú k záveru o tom, že určitá negatívna skutočnosť je daná.

9. V posudzovanej veci je nepochybné, že na žalobcovi spočívalo dôkazné bremeno preukázať v konaní, že je vlastníkom nehnuteľností, ktorých vypratania sa domáha a že žalovaní ich užívajú bez právneho dôvodu. Na preukázanie tvrdenia, že žalovaní užívajú predmetné nehnuteľnosti, žalobca v konaní predložil notársku zápisnicu zo dňa 25.5.2015, zápisnicu vyhotovenú OR PZ o vykonaní prehliadky zo dňa 21.7.2017 a zápisnice z výsluchu štatutárneho zástupcu žalovaných V. C. H., spísané 1.2.2018 a 30.10.2014. Žalobca tak na základe uvedených listinných dôkazov hodnoverne preukázal, že žalovaní užívajú predmetné nehnuteľnosti, pričom nesporné bolo, že žalovaným nesvedčí žiadny právny titul na ich užívanie. Bolo na žalovanom 1/, aby predložil dôkazy, ktoré podstatným spôsobom spochybňujú žalobcom predložené listinné dôkazy preukazujúce užívanie nehnuteľností žalovanými. Žalovaný 1/ navrhoval vypočuť štatutárneho zástupcu žalovaných V. H. na okolnosti užívania nehnuteľností. Pokiaľ by však tento aj vo svojom výsluchu potvrdil, že nehnuteľnosti žalovaní neužívali/neužívajú, jeho výpoveď by nebola takej dôkaznej sily, aby spochybnila žalobcom na základe listinných dôkazov jednoznačne a bez dôvodných pochybností preukázané užívanie nehnuteľností žalovanými. Navyše konateľ žalovaných bol ako svedok vypočutý v trestnom konaní 23.1.2018, kde potvrdil, že stroje sa v súčasnosti v nehnuteľnostiach nachádzajú. Vykonanie navrhovaného dôkazu by nemohlo mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov bolo možné bezpečne ustáliť. Na jeho základe by nebolo možné dospieť k iným právnym záverom, než ku ktorým už dospel súd prvej inštancie na základe výsledkov ním vykonaného dokazovania v rozsahu dostatočne potrebnom pre zistenie takých rozhodujúcich skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia veci. Žalovaným 1/ navrhované dokazovanie výsluchom konateľa žalovaných tak považoval aj odvolací súd za nadbytočné a tým aj nehospodárne.

10. Za tejto dôkaznej situácie ak sa žalovaný 1/ chcel v konaní úspešne ubrániť, musel by tvrdiť a preukázať, že nehnuteľnosti vypratá a odovzdal žalobcovi. Uvedenými tvrdeniami sa však žalovaný 1/ v konaní nebránil. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil dôkaznú situáciu v konaní v neprospech žalovaného 1/, ktorý dôkazy preukazujúce užívanie nehnuteľností žalovanými nevyvrátil. Pretože súd prvej inštancie správne posúdil a uplatnil zodpovednosť strán za splnenie si procesnej povinnosti preukázať svoje tvrdenia, je jeho právny záver o opodstatnenosti uplatneného nároku správny.

11. So zreteľom na uvedené odvolací súd nezistil v súvislosti so žalovaným 1/ a súdom prvej inštancie zamietnutým (nevykonaným) dôkazom v postupe súdu prvej inštancie žiadnu takú vadu či pochybenie, ktoré by mohli mať za následok nesprávnosť či predčasnosť jeho rozhodnutia, prípadne neúplnosť zisteného skutkového stavu, keďže vzhľadom k vymedzeniu žalovaného nároku, opísaného skutkového stavu, predložených prostriedkov procesného útoku na jeho preukázanie a prijatých právnych záverov, nebol navrhovaný dôkaz potrebný.

12. Odvolací súd tak nepovažoval námietky žalovaného 1/ uvádzané v odvolaní za dôvodné a za stavu, keď súd prvej inštancie na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a riadne vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a správne vec posúdil aj po právnej stránke, žalovaným uplatnené odvolacie dôvody nemohli obstať. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.).

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s 255 ods. 1 C.s.p. Žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal proti žalovanému 1/ (odvolateľovi) nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).